

Het Beloofde Feest nu voor kinderen

Door: Tuur Devens – www.theatermaggezien.be

Deze productie is het vierde deel van de zes in de reeks Het Beloofde Feest van de Nederlands/Israëlische theatermaker Ilay den Boer. De Joodse geschiedenis, de staat Israël, de dilemma's, de politieke problemen daarrond, dat alles wordt via familieportretten tegen het licht gehouden, zonder de discussie uit de weg te gaan. En die discussie moet je letterlijk nemen, want den Boer laat het publiek meedoen, laat de toeschouwers kleine rollen vervullen, en stelt hen ook vragen. Pertinente vragen, die dwingen tot nuance. In de vorige delen stond zijn moeder centraal, daarna zijn oma en in het derde deel zijn vader. Het waren producties voor klein publiek. In *Eet Smakelijk* zaten we met een twintig mensen aan tafel en en moesten we helpen het lekkere eten op te scheppen. In *Janken en schieten* zaten we in een oude bus en beleefden alzo de vlucht van zijn oma uit Rusland naar het Beloofde Land. In deel drie *Dit is mijn vader* kon er meer publiek zitten en kon het publiek aan de hand van een biografietje vragen stellen aan de echte vader en zoon. (*zie archief*).

In zijn nieuwste productie vertelt en speelt Ilay den Boer het verhaal over zijn grootvader. En het is een kindervoorstelling: voor 10-plussers en de rest van de wereld.

Het is altijd afwachten wanneer een verdienstelijk theatermaker voor volwassenen een productie gaat maken voor kinderen. Het zou niet de eerste keer zijn dat er dan een knieval wordt gemaakt, want het is voor kinderen, nietwaar. En daarmee ook een kwalitatieve neergang, die gepaard gaat met betutteling en uitleggerigheid. Nu was ik nog argwanender, want in de aankondiging was er sprake van 'meedoen'. En dan vrees je een buiteling naar oubollig meespeel-en meeroep poppentheater. Gelukkig trapt Ilay niet in die valkuil.

Hij weet de interactieve, theatrale en dramaturgische kwaliteit die we kennen uit zijn vorige producties te behouden.

We zitten in een U-vorm rond een stelling. Boven op het trapje zit Florian (de Backere), een vriend en muzikant. Ilay stelt hem aan ons voor, stelt zich zelf voor, en zegt ook waarover het zal gaan. Hij vraagt kinderen naar hun held. Sommige kinderen antwoorden niet, andere wel. Het viel op dat opa's en oma's vaak die rol vervullen. En dat komt goed uit: want voor Ilay was zijn opa zijn held. De verteller en muzikant nemen ons mee in zijn verhaal. De man die als jongetje vanuit Duitsland vluchtte naar het beloofde land, toen nog Palestina geheten, zijn aanpassingsmoeilijkheden aldaar, over zijn onderwijzer met zijn speurtochten door het dorp, over opa's rol als leraar, over zijn oorlogsdaden en het feit dat hij ongewild tot held wordt uitgeroepen, over zijn rol als kinderpsycholoog in Israël. Ilay en Florian spelen de rollen van grootvader en kleinzoon, vertellen het verhaal, geven commentaar, ruziën soms, en betrekken de kinderen in het spel. Met een speurtocht via briefjes met opdrachten, met verstoppertje spelen, met een wedstrijdje bijzondere stoeltjes in elkaar te zetten, enzovoorts, onder het motto “zoek het lekker zelf maar uit!” Dat 'meespelen' gebeurt allemaal heel organisch, en is ook mooi gedoseerd. Met vrolijk respect worden de kinderen behandeld, zoals we dat vroeger bij Jozef van den Berg konden meemaken.

De kinderen krijgen ook filosofische en morele vragen voorgeschoteld: wat zou jij

doen in zijn plaats? Ilay heeft het talent om daar respectvol mee om te gaan. Een goed getimed afwisseling in vertellen, spel en muziek verhogen de fascinatie en inleving van de (jonge) toeschouwers. Speelsheid en ernst, drama en humor glijden ritmisch in elkaar over, zoals dat in de drie voorgaande delen van dit bijzonder traject ook al het geval was. Ga dus zelf maar lekker kijken!

Info: www.hetbeloofdefeest.nl